

veniències particulars, manca de planificació de producció, dependència de l'agricultura respecte de la indústria. Queda clar: Aquesta política agrària no és la que volem ni necessitem.

SINDICATS. — Fins ara, el pagès no ha tingut cap sindicat que l'hagi recolzat, i menys defensat, en cap dels seus problemes, tot i que ha pagat obligatòriament la quota sindical. De la mateixa manera el seu patrimoni no ha servit, en molts casos, més que de magatzem.

MONOPOLIS. — El monopoli és el principal problema que pateix el pagès. Mirat superficialment sembla que sigui una ajuda a l'agricultor i ramader. Analitzat, s'hi troben una xarxa de factors negatius que ens desmenteixen aquesta ajuda. Per exemple: Un pagès que no té diners per portar a terme una explotació ramadera, es posa en mans de capitalistes que creu que li solucionen el seu problema. Deixant els tractes econòmics que puguin fer, automàticament passa a ser un treballador dels capitalistes, sense sou ni Seguretat Social, ni vellesa, etc. A més a més, serveix per a consumir els productes fabricats pels monopolis.

CRÈDITS. — Si el pagès tingués accés fàcil al crèdit, estatal o privat, no es veuria obligat a pactar amb el capitalisme. Li ha mancat informació. Els crèdits a que ha pogut tenir accés no estaven a l'abast de les seves possibilitats (interès elevat), terminis curts, manca de potència econòmica, discriminació, etc.

Fet el plantejament dels problemes que considerem més importants, veiem que l'home té possibilitats de trobar-hi solucions.

Gairebé tots els problemes exposats tenen una causa comú i una solució semblant. La causa és una política agrària inoperant en la qual el pagès mai hi ha intervingut. La solució la trobem en una política agrària feta i pensada pels mateixos pagesos. D'aquesta manera resoldríem tots aquells impediments que fins ara ha estat impossible de resoldre.

A més a més, podem buscar solucions per cada un dels problemes concrets.

PREUS. — És necessari que l'Estat asseguri un preu base rendable per cada producte i que el mateix Estat es faci càrrec dels excedents que hi pot haver en un moment determinat. És molt important que el pagès pugui manifestar, per mitjà del seu Sindicat, els costos dels seus productes. També el pagès ha de ser consultat a l'hora d'importacions o exportacions arbitràries que poden influir en el preu del mercat.

COMERCIALIZACIÓ. — Els productes, tan agrícoles com ramaders, han d'anar directament del productor al consumidor, evitant, per tant, totes les manipulacions i alteracions que fan la majoria dels intermediaris. Arribat aquí, això beneficiaria molt al consumidor i també al productor. Així el consumidor adquiriria productes de més qualitat i a preus no abusius.

SEGURETAT SOCIAL. — El pagès, com a treballador, ha de gaudir dels mateixos drets que disfruten els treballadors de qualsevol altre ram de producció (medicaments, assistència sanitària, pensions decents).

És denigrant que la gent del camp, tenint en compte la duresa del seu treball, estigui encara, en la situació social de fa molt temps.